

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ 18 — 'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

'Εκ τοῦ 5π' ἀριθ. 229 φύλλου τῆς «'Εστίας».

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ.

'Εν 'Αλεξανδρείᾳ 26)8 Μαΐου 1880.

'Αραπίνα.

Καὶ τί ἀπέγινε λοιπὸν τῶν Δαναῶν τὸ γένος;

Παπαρηγόπουλος.

Μὲ συγχωρεῖτε πρὸς στιγμήν, καὶ εἶμαι κουρασμένος.
 'Ἦλθα ἰδῶ 'στὸ σπῆττί σας ν' ἀναπαυθῶ γιὰ 'λίγο,
 Καὶ σεῖς μὲ ἀναγκάζετε, κυρία μου, νὰ φύγω.

'Αραπίνα.

Monsieur Paparigopoulos, πῶς μὲ παρεξηγεῖτε!
 'Απὸ αὐτὰ ποῦ σὰς 'ρωτῶ, γιατί δὲν ἐννοεῖτε
 Πῶς ἔχω τὴν διάθεσιν νὰ σὰς ἀνακουφίσω,
 Κι' εὐκόλως ὅτι θέλετε πρὸς χάριν σας νὰ λύσω;

Εἶπε αὐτὰ, καὶ ἐξαφνα 'στὰ λόγια τῆς ἐκεῖνα
 Γλυκὰ ἔχαμογέλασε ἡ φίλη 'Αραπίνα,
 Καὶ ὁ σοφὸς ἱστορικός μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα
 Νὰ ἐννοήσῃ καθαρὰ δὲν 'μπόρεσε ἀκόμα,
 'Αν τὸ χαμόγελο αὐτὸ σημαίνει εἰρωνείαν
 'Ἡ ἔρωτα . . . καὶ ἤρχισε ἐκ νέου ὁμιλίαν.

Παπαρηγόπουλος.

'Επιθυμῶ νὰ σὰς εἰπῶ μὲ τρόπον *ντελικάτον*
 Περὶ σαφῶν καὶ πρακτικῶν, κυρία μου, θεμάτων.

'Αραπίνα.

'Ω! τὰ σαφῆ σας θέματα σὰς καθιστοῦν γελοῖον,
 'Ας ὑποθέσω πρὸς στιγμήν πῶς κάθεσθε πλησίον
 Μιᾶς κυρίας εὐγενοῦς, λεπτῆς Φαναριωτίσσης,
 'Οπου καὶ πνεῦμα κι' ὠμορφιά τῆς ἔδωσεν ἡ φύσις.
 Βεβαίως τῆς σκηνῆς αὐτῆς συνέπειαι θὰ ᾔῃαι
 Αἱ ὠρισμένοι καὶ γνωστοὶ καὶ πρακτικαὶ ἐκεῖναι.
 'Αλλὰ ἐγὼ τὸ ἄγνωστον ἐπὶ τῆς γῆς λατρεύω,
 Καὶ μὲ ἀρέσει μὲ αὐτὸ τοὺς φίλους νὰ παιδεύω.

Παπαρηγόπουλος.

'Ω! κάμνετε πολὺ καλὰ . . . ἀλλὰ κι' ἐγὼ μὲ πόνον
 Παντοῦ τὸ ἄγνωστον ζητῶ, καὶ δι' αὐτὸ καὶ μόνον
 'Στὰς 'Αραπίνας πάντοτε, κυρία μου, εὗρηκα
 Παιχνίδια, μέλι, ζάχαρι καὶ πρὸ μεγάλη γλύκα.
 'Εκεῖνο τὸ κατάμαυρον καὶ σκοτεινὸν τῶν χρωμάτων,
 'Εκεῖνα τὰ δοντάκιά των, τὰ χεῖλη καὶ τὸ στόμα,
 Μὲ ἔκαμαν νὰ συχαθῶ τοῦ Φαναριοῦ τὰ πούφλα,
 Καὶ γι' 'Αραπίνα νὰ πουλῶ κι' αὐτῇ, ποῦ λέν, τὴ σκούφλα.

'Αραπίνα.

Πλὴν παύσατε, παρακαλῶ, αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν,
 Καὶ τῆς Αἰγύπτου 'πέτε μου ὀλίγην ἱστορίαν.
 Καὶ πρῶτον τί γνωρίζομεν σαφῆς γιὰ τὴν 'Ροδῶπιν;
 'Αν τοῦτο μ' ἐξηγήσετε καλὰ, κι' ἐγὼ κατόπιν . . .

Παπαρηγόπουλος.

'Ω! 'πέτε τί θὰ κάμετε;

'Αραπίνα.

Λοιπὸν θὰ μοῦ εἰπῆτε;

Παπαρηγόπουλος.

'Ἡ ἱστορία δι' αὐτὴν πολλὰ μᾶς διηγεῖται,
 'Αλλ' ἓνα μόνον θὰ σὰς 'πῶ ἐν περιλήψει τώρα.
 'Ενῷ ἐλούετο ποτὲ εἰς ποταμὸν, μὲ φόρα
 'Ενας μεγάλος ἄετὸς τὴν μιά της γόβα φέρνει,
 Κι' εὐθὺς ἐμπρὸς 'στὸν βασιλεῖα τῆς Μέμφιδος τὴν φέρνει.
 'Εστω ἐγὼ ὁ ἄετὸς καὶ σεῖς ἐκεῖν' ἡ κόρη . . .
 Λοιπὸν ἐγὼ ὁ ἄετὸς χυμῶ 'στὸ μισοφόρι
 Κι' ἀρπάζω τὴν παντοῦφλά σας

'Αραπίνα.

Βρὲ, οὐστ' ἀπὸ 'δῶ πέρα . . .

Θαρρεῖτε πῶς εὗρίσκεσθε 'στοῦ Φαναριοῦ τὴ σφαῖρα;

Παπαρηγόπουλος.

Pardon, madame, ἐξέχασα, μοῦ ἤλθε 'λίγη ζάλη,
 'Αλλὰ τὴν ἱστορία μου σὰς ἀρχινῶ καὶ πάλι.
 'Ο βασιλεὺς τῆς Μέμφιδος, σὰν εἶδε τόση χάρι,
 'Επρόσταξε νὰ εὗρεθῇ ἐκεῖνο τὸ ποδάρι,

Ποῦ τέτοια γόθα θαυμαστή καὶ σπάνια ἐφόρει . . .
 Λοιπὸν εὐρέθη, καὶ ἔγινε βασιλίςσα ἡ κόρη.

Ἀραπίνα.

Καὶ τοῦτο, φίλε κύριε, γνωρίζετε καὶ μόνον ;

Παπαρηγόπουλος.

Εἰξεύρω δὲ καὶ ἱστορικὰ τῶν παναρχαίων χρόνων,
 Ὅμως σαφῆ ἐξήγησιν δὲν εἰμπορῶ νὰ δώσω.

Ἀραπίνα.

Λοιπὸν τὴν ἱστορίαν σας ἐγὼ θὰ συμπληρώσω.
 Αὐτὴ ἡ κόρη, λὲν συχνὰ ὁ τάδεσ καὶ ὁ δεῖνας,
 Ὅτι λάμβάνει τὴν μορφὴν βαρβάτης Ἀραπίνας,
 Καὶ ὅταν θέλῃ, κύριε, κάποιον κουτὸν νὰ ἐμπνεύσῃ,
 Καὶ τοῦ μυαλοῦ του ἡγήγορα τὴν βίδα νὰ σαλεύσῃ,
 Χαμογελᾷ γλυκὰ ὅς' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνος πλησιάζει·
 Ἀλλ' ὅμως τότε καὶ αὐτὴ μὲ λύσσα τὸν ἀρπάζει,
 Καὶ ἀπ' τὸν πολὺ τὸν ἔρωτα ἀμέσως τὸν τρελαίνει . . .

Παπαρηγόπουλος.

Ὦ! εὖγε καὶ τρεῖς εὖγε σας, madame, χαριτωμένη!
 Εἰς τῶν βαθέων λόγων σας τὴν ἔννοιαν προσέχω,
 Καὶ ὅλους τοὺς ἐννόησα, καὶ πλέον δὲν ἀντέχω.

Ἀραπίνα.

Κάτω τὰ χέρια, αὐστηρῶς προσταῖζει ἡ Ῥοδῶπις,
 Πλὴν τώρα ποῦ πηγαίνετε ;

Παπαρηγόπουλος.

Στὰ μέρη τῆς Εὐρώπης,
 Νὰ χαρατσώσω μερικοὺς ὁμογενεῖς μὲ τρόπον.

Ἀραπίνα.

Ζητεῖτε νὰ πλουτίσετε χωρὶς κανένα κόπον.

Παπαρηγόπουλος.

Ἀφοῦ καθίζω εὐκόλα τοὺς βλάκας εἰς τὸ τζόγο,
 Θὰ ἦμαι βλάξ, κυρία μου, παράδες ἂν δὲν τρώγω.
 Τοὺς λέμε ἀδόστε μας παρὰ γιὰ τὴν πτωχὴ πατρίδα
 Καὶ ὅλο δίνουν οἱ κουτοὶ . . . καὶ τώρα μὲ ἐλπίδα
 Πηγαίνω πάλιν μόνος μου εἰς ἓνα δύο μέρη,
 Νὰ ἐλαφρώσω τὸ βαρὺ τῶν φίλων μας κεμέρι.
 Καὶ ἔπειτα δὲν ἐννοῶ, γιατί ἐγὼ ὁ μόνος
 Περιφημὸς ἱστορικὸς τοῦ τωρινοῦ αἵματος,
 Νὰ μὴ γεμίζω τὸ πουργὶ μὲ χρήματα τῶν ἄλλων . . .
 Ὦ! πόσον τρέφω ἔρωτα γιὰ τὸν παρὰ μέγαν.
 Παρᾶς, παρᾶς, καὶ μιὰ madame, καὶ ἄς ἦναι καὶ Ἀραπίνα.

Πλὴν πόλις ἐτελείωσε τὰ λόγια του ἐκεῖνα
 Ὅ ἐμβριθὲς ἱστορικὸς, καὶ εἶδε τὸ ῥωλόγι . . .
 Ἦσαν σχεδὸν μεσάνυκτα . . . Ἐκόπησαν οἱ λόγοι,
 Καὶ σιωπὴ βασιλεψε βαθεῖα καὶ μεγάλη.
 Μὰ ἓνα τέταρτο σωστὸ δὲν ἔπεραςε, καὶ πάλι
 Ἀκούσθη ἡ γλυκεῖα φωνὴ τῆς φίλης Ἀραπίνας . . .

Ἀραπίνα.

Νὰ γράψῃς ὅσας φίλας σας, ποῦ εἶναι ὅσας Ἀθῆνας,
 Ὅσα συνέβησαν ἐδῶ, γιὰ νὰ τὰ μελετήσουν,
 Καὶ εἰς τὸ ὠδεῖον μιὰ βραδυὰ καὶ αὐταῖς τὰ παραστήσουν.

Souris.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἀγρίαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέ-
 σβεῶς μας ἔκαμεν ὁ κύριος «**Νύφη Κοκῶνα τέλει ἐν**
 τῇ «**Νέα Ἑλλάδι**».

Ἐπειδὴ ὕβρεις μόνον ἀνέγνωμεν ἀνευ οὐδενὸς ἐπιχειρή-
 ματος, ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν :

— Μήπως καμμίαν τύχην Πουρναρᾶ ὀνειρεύεται ;

Ὁ Νικολόπουλος περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν :

— Βξυπnoch, ἔξυπnoch, ἀλλὰ choβαρόch.

Δὲν ξεύρομεν ποῖος τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν
 Ναυτικῶν ἔχει ἄσχημον γυναῖκα καὶ ἵνα μὴν ἀναγκάζεται
 νὰ τὴν βλέπῃ καὶ τὸ μεσημέρι, συνέλαβε τὸ σχέδιον νὰ
 ἐπαναφέρῃ παλαιὸν τινα νόμον καθ' ὃν οἱ ὑπάλληλοι δὲν
 ἐξέρχονται τὴν μεσημέριαν τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ τρώγουν
 ἐντός.

Εὐτυχῶς ὁ κ. ὑπουργὸς, ὅστις δὲν εἶχε τὰς αὐτὰς ἀφορ-
 μὰς μὲ τὸν τμηματάρχην, ἀπέδωκε τὴν μεσημέριαν εἰς τοὺς
 ὑπάλληλους καὶ εἰς τὸν τμηματάρχην . . . τὴν ἄσχημον
 σύζυγον.

Εἶδαμε ἓνα ὄνειρο : Ἐξεκυβέετο ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ
 Λαχείου τῶν 60,000,000 καὶ οἱ λαχνοὶ ὅλοι ἔλεγον τὸ
 ὄνομα : Σγούτας, Σγούτας, Σγούτας, Τζίφος κἀνένας.

ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

Εἶναι κατ' αὐτὰς à l'ordre du jour. Τὸ τοῦ Βυζαντίου
 διεδέχθη, κατὰ τὴν Ἀλήθειαν τὸ τοῦ κ. Grégoire Manos,
 attaché de Légation, à l'occasion de sa future nomination
 ὡς γραμματέως παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφεῖω τῆς ἐν Κωνσ-
 πόλει Ἑλλ. Πρεσβείας.

Ἀλλὰ τὸ γεῦμα αὐτὸ d' Adieu ἐδόθη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ
 Φίσερ εἰς Παιτήσια καὶ κλεισταῖς θύραις, φόβῳ Βυζαντείου
 παθήματος. Καὶ ὅμως, ἂν καὶ αἱ γενόμεναι προπόσεις καὶ
 οἱ ἀπαγγελλθέντες αὐτοσχέδιοι ἐπικαμπανητικοὶ λόγοι μέ-
 νουσι, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ ἑλληνικὴν διπλωματικὴν ἔχε-
 μύθιον, ἐμάθομεν ὅτι τὸ ἐξῆς δίλημμα ἐτέθη ὑπὸ εὐφυο-
 λόγου Καλαμπουριστοῦ διπλωμάτου :

— Τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ διπλωματικοῦ καὶ τοῦ
 προξενικοῦ κλάδου ;

Τὸ δίλημμα μένει ἐτι ἄλυτον.

Ἡμεῖς ὅμως ἀπαντῶμεν.

Οἶα μεταξὺ Κολοκυνθαγγουρίων.

Antiqueras Barzanallanas.

H DONNA DELLA—CASA FUERTA, EN ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἡ κωμωδία ἐξακολουθεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἐν τῇ
 πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος. Τὴν Σουλτανόπαιδα Γκιουλ-
 φέρ διεδέχθη ἡ πλουσιωτάτη Ἰσπανὶς Donna Dolores,
 Cristina, Isabela, Elvira, Teresa, Inez, χήρα Δούκισσα